

Fremsat den 15. maj 2012 af Peter Skaarup (DF), Pia Adelsteen (DF), Tom Behnke (KF) og Benedikte Kiær (KF)

Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats over for ofre for kriminalitet

Folketinget pålægger regeringen snarest at fremsætte lovfor-
slag og foretage de nødvendige administrative ændrin-
ger, der styrker indsatsen i forhold til ofre for kriminalitet.

Der skal ske en styrket indsats over for personer med per-
sonskade, der forvoldes ved overtrædelse af straffeloven.

- Offeret skal have et retskrav på, at sagsbehandlingstiden i erstatnings- og godtgørelsessagerne som hovedregel ikke må overstige 3 måneder.
- Der skal udbetales et acotobeløb til offeret i de erstatnings- og godtgørelsessager, der ikke kan afsluttes inden 3 måneder, indtil den endelige erstatning og godtgørelse er opgjort.
- Ofrene skal have ret til den nødvendige psykologhjælp og kontaktpersoner, der kan hjælpe dem med deres sag i

det nødvendige omfang, og egenbetalingen for psyko-
loghjælp skal reduceres.

- Landsforeningen Hjælp Voldsofre tildeles fra og med 2013 2 mio. kr. årligt i stedet for 1 mio. kr. årligt, lige-
som Offerrådgivningen fremover tildeles 4 mio. kr. år-
ligt i stedet for de nuværende 2 mio. kr. De forhøjede
beløb finansieres over satspuljen.
- Der oprettes en central offerfond efter svensk forbillede,
der kan finansiere hjælp til ofrene i form af forbedret
psykologhjælp samt etablering af en kontaktpersonord-
ning.
- Der etableres mulighed for adskillelse via separate ven-
terum i retterne, så ofre ikke unødigt konfronteres med
deres gerningsmænd.

Bemærkninger til forslaget

Marlene Duus spørger i sin kronik i Politiken den 20. februar 2012: »Får offeret også en chance til?« (<http://politiken.dk/debat/ECE1545204/faar-offeret-ogsaa-en-chance-til/>).

I kronikken sætter Marlene Duus fokus på det forhold, at offeret må se sig sat tilbage i køen og bag gerningsmanden, når det gælder chancen for og hjælpen til at komme videre i livet.

Hendes gerningsmand er allerede videre. Hun derimod er skadet for livet og har endnu ikke fået sin erstatning efter 4 år.

Forslagsstillerne vil med dette beslutningsforslag gerne sige til ofre for voldskriminalitet, at selvfølgelig skal I, om nogen, have en chance til. I skal først og fremmest have hjælp hurtigst muligt, så I ikke sidder tilbage med følelsen af, at gerningsmanden er videre i livet med gode resocialiserings-tilbud eller tidlig prøveløsladelse, mens I som ofre stadig sidder tilbage uden erstatning og anden hjælp til at komme videre.

Erstatning efter 3 måneder

Forslagsstillerne er udmærket klar over, at en økonomisk erstatning ikke kan betale for det, offeret har været igennem, og de men på krop og sjæl, som offeret skal leve med resten af sit liv. Men det er måden, vi som samfund kan betale en del af prisen tilbage til offeret. Derfor mener forslagsstillerne, at det er helt uacceptabelt, at ofre skal vente flere år på erstatning fra Erstatningsnævnet.

Forslagsstillernes mål med dette beslutningsforslag er, at der bliver set på alle de tænkelige tiltag, der kan forkorte den tid, der går fra voldshandlingen til det tidspunkt, hvor offeret får sin erstatning.

Derfor foreslås det, at reglerne vedrørende erstatning fra staten til ofre for forbrydelser ses efter i sømmene, og at der under alle omstændigheder sker en ændring, således at der ikke længere skal være krav om, at ansøgningen om erstatning først kan indsendes, når sagen er afsluttet hos politiet, anklagemyndigheden og domstolene, jf. nævnets forretningsordens § 6, stk. 2., jf. CIS nr. 9558 af 26/08/2005, men at der fastsættes et krav om, at ansøgningen som hovedregel skal indsendes snarest efter anmeldelsen af den kriminelle handling, hvilket efter forslagsstillernes opfattelse kan være med til at skabe en smidigere og dermed hurtigere sagsbehandling i Erstatningsnævnet, eftersom nævnet får et tidligere indblik i sagerne, som kan tages med i den videre planlægning af sagsbehandlingen.

I forarbejderne til den seneste ændring af den norske offererstatningslov fremgår det endvidere, at Justitsministeriet vil pålægge kontoret for voldsoffererstatning at sagsbehandle alle sagerne inden 3 måneder, jf. Innstilling O. nr. 25

(2007-2008) fra Justiskomiteen til Ot.prp. nr. 10 (2007-2008) vedr. ændringer i voldsoffererstatningsloven.

Og i forhold til det svar, som justitsministeren har givet Folketingets Retsudvalg, jf. REU alm. del – spørgsmål 510, mener forslagsstillerne, at det ikke vil være vanskeligt, at vi som nordmændene fastsætter et krav om, at sagerne behandles inden for 3 måneder.

Af svar på REU alm. del. – spørgsmål 510 fremgår nemlig følgende:

»Erstatningsnævnet tilkender erstatning og godtgørelse til ofre for forbrydelser. Nævnet har derfor fokus på at behandle ansøgningerne hurtigst muligt. Erstatningsnævnet traf i 2010 5.306 afgørelser. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid udgjorde 75 kalenderdage. I 20 pct. af sagerne traf nævnet afgørelse senest 10 dage efter modtagelsen af sagen i nævnet. 50 pct. af sagerne blev afgjort senest 46 dage efter sagens modtagelse i nævnet, og 80 pct. af sagerne var afgjort inden 123 dage. Nævnet tilkendte i 2010 erstatning for i alt ca. 116,5 mio. kr. De nøjagtige tal for 2011 foreligger endnu ikke, men sagsbehandlingstiderne lå i snit på 86 dage. 20 pct. af sagerne blev behandlet inden for 13 dage, 50 pct. af sagerne blev behandlet inden for 58 dage, og 80 pct. inden for 130 dage.«

Svaret beskriver endvidere selve sagsbehandlingen i nævnet, herunder, at »Ansøgninger om erstatning til voldsofre skal indgives til politiet i den politikreds, hvor forbrydelsen har fundet sted. Politiet videresender ofrets ansøgning til nævnet vedlagt bl.a. politiets oplysninger om den anmeldte forbrydelse mv. Hvis sagen, som begrundet erstatningskravet, fortsat er under behandling hos politiet, ved anklagemyndigheden eller ved domstolene, fremsendes sagen først til nævnet ved sagens afslutning. En ansøger, der afleverer en ansøgning om erstatning hos politiet straks efter sin tilskadekomst, vil således kunne opleve, at der går noget tid, før denne modtages i Erstatningsnævnet. Dog kan sagen sendes til nævnet, forinden den er færdigbehandlet hos politiet, anklagemyndigheden eller ved domstolene, hvis forholdene taler for det.«

I den forbindelse er forslagsstillerne på linje med Landsforeningen Hjælp til Voldsofre og Offerrådgivningen, når de fremhæver, at man bør sætte mere fokus på sagsbehandlingstiden hos politi, anklagemyndighed og domstole for hele tiden at arbejde på at nå vores mål om at forkorte tiden mellem skadens opståen og udbetalingen af erstatningen. Derfor foreslår vi også, at der i større omfang end i dag ses på muligheden for at udbetale erstatningen eller om nødvendigt et acotobeløb i ikke afsluttede straffesager, der alene er anket under henvisning til f.eks. nedsættelse af straffen.

Et acontobeløb

Forslagsstillerne anerkender dog, at der rent undtagelsesvis kan være sager, hvor det er vanskeligt at få fastlagt det endelige erstatningsniveau. Men i stedet for at udskyde udbetaling af erstatningen skal reglerne ændres således, at offeret i disse sager efter den foreslåede sagsbehandlingstid på 3 måneder under alle omstændigheder får udbetalt et acontoerstatningsbeløb, indtil det endelige erstatningsbeløb kan opgøres. Det fremgår af det ovennævnte svar fra ministeren, at det i dag er muligt at få udbetalt acontobeløb, men samtidig har forslagsstillerne den opfattelse, at det ikke sker i så stor en udstrækning, som ofrene finder der er behov for, hvilket påfører ofrene en helt unødvendig belastning. Hvis der f.eks. er uenighed om mengraden, der gør, at den endelige erstatning ikke kan opgøres og udbetales, kan der i stedet ske en foreløbig udbetaling af en del af erstatningen, som tager udgangspunkt i det minimum af mengrad, der er enighed om.

Psykologhjælp og en offerfond

Men det er ikke alene den økonomiske kompensation, der skal være fokus på, når det handler om at sætte offeret i før-

ste række. Det er vigtigt, at hjælpen til offeret ses i en større sammenhæng. Derfor foreslår vi, at offeret, hvis det ønskes, straks får tilbudt psykologhjælp. Med de nuværende regler kan ofre for forbrydelser kun få dækket 60 pct. af udgifterne til psykolog og maksimalt 12 samtaler. Denne egenbetaling bør nedsættes, og antallet af psykologtimer bør sættes op, da nogle ofre givetvis har brug for flere timer for at bearbejde den forfærdelige oplevelse, de har været udsat for.

I den forbindelse foreslår vi, - at en offerfond efter svensk model, hvor gerningsmænd i stedet for de 500 svenske kr. betaler op til 2000 danske kr. til fonden, som kan være med til at finansiere den nødvendige psykologhjælp til ofrene samt en kontaktperson, der kan hjælpe offeret igennem denne vanskelige periode i sit liv. Hos politiet har offeret i dag en kontaktperson, men denne kan kun hjælpe med selve sagen i retssystemet og ikke de mange andre kontakter til det offentlige system, der kan være behov for.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats over for ofre for kriminalitet.

(Beslutningsforslag nr. B 90)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.